

Naš znak: 151/09

Na broj: 14. St- 35/09

**REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU**

**STEČAJNI DUŽNIK: Jugobanka a.d. Beograd u stečaju, Ulica Kralja Petra
19-21, Beograd, Republika Srbija, zastupan po
stečajnom upravitelju Agenciji za osiguranje depozita,
zastupana po punomoćniku:**

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
DRAGIČEVIĆ I PARTNERI d.o.o.
ODVJETNIK
MLADEN DRAGIČEVIĆ

ŽALBA STEČAJNOG DUŽNIKA

- protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu,
posl. br. St-35/09 od 14.10.2015. g.

x3

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu posl. br. St-35/09 od 14.10.2015. g. u toč. A) podtočki I. izreke utvrđeno je da su osporene tražbine prvog višeg isplatnog reda, u toč. II. izreke da je osporena tražbina trećeg višeg isplatnog reda, u toč. III. izreke da su osporene tražbine stečajnih vjerovnika koje se namiruju kao tražbine četvrtog višeg isplatnog reda.

Toč. C/izreke citiranog rješenja utvrđeno je kako je stečajna upraviteljica JUGOBANKE d.d. u stečaju, Beograd, Kralja Petra 19-21, Republika Srbija, kao glavnog stečajnog postupka, Rada Divac, iz Beograda osporila tražbine svih stečajnih vjerovnika svih isplatnih redova u iznosima za svakog vjerovnika pobliže navedenim pod toč. A/ izreke rješenja, a iznose kojih tražbina je priznala, odnosno, iznose kojih tražbina nije osporila stečajna upraviteljica.

Toč. D) izreke rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Posl. br. St-35/2009 od 14.10.2015. g. upućena je stečajna upraviteljica JUGOBANKE d.d. u stečaju, Beograd kao glavnog stečajnog postupka, Rada Divac kao osporavatelj tražbine stečajnog vjerovnika trećeg višeg isplatnog reda: RH- Ministarstvo financija – Porezna uprava, u dijelu osporenog iznosa od 975.549,09 kuna koji se osporeni iznos temelji na ovršnim ispravama uroku od 8 dana od primitka pobijanog rješenja pokrenuti parnicu protiv vjerovnika osporene tražbine : RH- Ministarstva financija – Porezne uprave radi dokazivanja u parnici utemeljenosti svog osporavanja osporenog iznosa tražbine od 975.549,09 kuna.

Toč. E) izreke pobijanog rješenja upućeni su u parnicu vjerovnici osporenih tražbina koje se tražbine ne temelje na ovršnim ispravama.

Stečajni dužnik u zakonskom roku izjavljuje žalbu protiv gornjih točaka izreke rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-35/2009 od 14.10.2015. g. zbog:

- bitne povrede odredaba postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja, za potrebe ove žalbe, kao bitno izdvaja se:

„Nakon što su vjerovnici prijavili svoje tražbine u stečajni postupak, iste su tražbine ispitane na prvom Ispitnom ročištu održanom dana 20. svibnja 2014. godine te je potom dana 22. rujna 2015. godina, stečajni sudac sastavio Posebnu tablicu ispitanih tražbina, sukladno članku 177. stavaka 2., Stečajnog zakona („narodne novine“ br. 44/96 do 133/12 dalje: SZ, u vezi s člankom 441, Stečajnog zakona, Narodne novine“, br. 71/15, dalje SZ/15).“

U nastavku obrazloženja pobijanog rješenja u biti se iznose razlozi osporavanja prijavljenih tražbina od strane stečajne upraviteljice i povjerenice stečajnog upravitelja Jugobanke a.d. iz Beograda izneseni na Ispitnom ročištu održanom dana 20. svibnja 2014. g.

Žalitelj prije svega upire na konstantno pogrešno označavanje istog. Naime, točan naziv stečajnog dužnika glasi: Jugobanka a.d. Beograd u stečaju, Kralja Petra 19-21, Republika Srbija, a ne „d.d.“ kako to uporno pogrešno označava sud.

Nadalje, žalitelj osporava toč. A), podtočku I., podtočku II. i podtočku III. od rednog broja 1. do 41. i pod red. br. 43 i 44. izreke pobijanog rješenja iz razloga kako niže slijedi.

Prijave tražbina vjerovnika navedenih u toč. A), podtočkama I. (od red. br. 1. do 87.) i III. (od red. br. 1. do 41. i pod red. br. 43 i 44.) izreke pobijanog rješenja trebalo je odbaciti, a ne ispitivati budući navedeni prijavitelji nisu vjerovnici stečajnog dužnika niti prema istom imaju bilo kakvih, a kamoli osnovanih tražbina.

Naime, „vjerovnike“ svrstane u prvi viši isplatni red sud je pogrešno sagledavao kao radnike odnosno bivše radnike stečajnog dužnika. No, niti je stečajni dužnik navedenim „radnicima“ dao otkaze, niti su isti u vrijeme za koje potražuju isplatu plaća bili zaposlenici stečajnog dužnika.

Ova okolnost sudu je bila poznata od ranije budući je na isto stečajni dužnik upozoravao u svojim podnescima.

Potraživanja radnika, ovdje vjerovnika prvog višeg isplatnog reda, **odnose se na neisplaćene plaće za period od početka mjeseca rujna do početka mjeseca prosinca 1992. g. (uvećano za troškove postupka) u kojem da im periodu žalitelj nije omogućio obavljanje poslova i po obavljenom poslu u tom periodu isplatio im plaće za obavljeni rad.**

Sukladno pozitivnim propisima, odnosno na temelju kogentne odredbe iz čl. 9 Uredbe Vlade RH o zabrani raspolaganja i prijenosa sredstava određenih pravnih osoba na teritoriju RH od **26.06.1992. g.** dalje: Uredba Vlade RH od **26.06.1992. g.**) singularni sukcesor obveze vraćanja radnika na rad i isplate plaće utvrđene pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu za period **od mjeseca rujna do početka mjeseca prosinca 1992. g.** postalo je novoosnovano društvo Pombank – invest d.d. (preimenovano u Pominvest d.d.), koje je

društvo i danas aktivno i ostvaruje značajnu godišnju dobit, baveći se iznajmljivanjem nekretnina, koje su oduzete Glavnoj filijali Jugobanke d.d. u Splitu, odnosno pravnom predniku stečajnog dužnika.

Naime, Uredbom Vlade Republike Hrvatske o zabrani raspolaganja i prijenosa sredstava određenih pravnih osoba na teritoriju Republike Hrvatske i njenom izmjenom i dopunom (Narodne Novine br. 52/91 i 5/92) regulirano je pravo dioničara da osnuju stvarima filijale (u konkretnom slučaju stvarima Glavne filijale Jugobanke d.d. u Splitu) pravnu osobu.

Dana **20.03.1992. g.** Odlukom dioničara Glavne filijale Jugobanke d.d. u Splitu o osnivanju **Pombank invest d.d.** na osnivačkoj skupštini društva unijete su u novoosnovano društvo nekretnine i pokretnine Glavne filijale Jugobanke d.d. u Splitu, a društvo je upisano u registar Trgovačkog suda u Splitu dana **06.05.1992. g.**

Kogentnom odredbom iz čl. 9. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o zabrani raspolaganja i preuzimanja sredstava određenih pravnih osoba na teritoriju Republike Hrvatske od **26. 06. 1992. g.** propisano je:

“U pravnim osobama (Pombank - invest d.d.) nastalim organiziranjem po odredbama ove uredbe ostaju u radnom odnosu zatečeni radnici.”

Kako je Uredbom o zabrani raspolaganja i preuzimanja sredstava određenih pravnih osoba na teritoriju Republike Hrvatske od **26. 06. 1992. g.** propisano da **u pravnim osobama nastalim organiziranjem po odredbama te Uredbe (dakle u društvu Pombank invest d.d.) ostaju u radnom odnosu zatečeni radnici**, to je nesporno da ovdje vjerovnici prvog višeg isplatnog reda u vrijeme za koje traže neisplaćene plaće (**rujan, listopad i studeni 1992. g.**) nisu bili, niti su mogli biti radnici Glavne filijale Jugobanke d.d. u Splitu nad kojom je otpočeo postupak likvidacije poslovanja, već su isti svoje pravo povrata na rad i pravo na isplatu plaće za obavljeni rad **u periodu od mjeseca rujna do početka mjeseca prosinca 1992. g.**, utvrđeno pravomoćnom sudskom presudom Općinskog suda u Splitu, mogli ostvariti jedino i isključivo u radnom odnosu kod novoosnovanog društva Pombank invest d.d., sukladno čl. 9. Uredbe Vlade Republike Hrvatske.

Stoga je razvidno kako navedeni vjerovnici niti su mogli biti radnici stečajnog dužnika u periodu **od mjeseca rujna do početka prosinca 1992. g.**, nad kojim je otpočeo postupak likvidacije poslovanja, niti su isti u odnosu na žalitelja nakon stupanja na snagu **čl. 9 Uredbe Vlade RH od 26.06.1992. g.** mogli ostvarivati pravo povrata na rad u odnosu na stečajnog dužnika, niti pravo na isplatu plaće za period **od rujna do prosinca 1992. g. u odnosu na imovinu istog**, pa stoga niti imaju s osnova označene pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu od 06.10.1992. god. s obzirom na subjektivne granice pravomoćnosti te presude (op. vidjeti akademik Siniša Triva, GPPP, Narodne Novine, Zagreb, 1986. g., str. 532-536), ali niti s bilo koje druge osnove bilo kakvih legitimnih potraživanja prema žalitelju.

Slijedom navedenog, kako predlagatelji nisu vjerovnici **imovine stečajnog dužnika**, a posebno ne vjerovnici prvog višeg isplatnog reda, to je njihove prijave trebalo odbaciti.

I prijavu stečajnog vjerovnika koja se namiruje, kako stoji u pobijanom rješenju, kao tražbina trećeg višeg isplatnog reda – čl. 278., st. 3, ZKI/2008. -/2013. trebalo je odbaciti. I to u dijelu prijavljenog iznosa od 1.613.000,00 kn jer se ne radi o stečajnom vjerovniku, dok u

preostalom dijelu do iznosa od 5.873.194.556,94 kn ne radi ni o kakvom vjerovniku ovdje stečajnog dužnika.

Naime, u odnosu na prijavu tražbine u iznosu od 435.870,53 kn koji se iznos odnosi na dosuđene parnične troškove u postupku posl. br. GŽ-686/05, odnosno posl. br. P-1494/04 kod Općinskog suda u Dubrovniku ističe se kako troškovi vođenja tog parničnog postupka ne mogu teretiti imovinu stečajnog dužnika budući da nakon otvaranja glavnog stečajnog postupka nad Jugobankom a.d. Beograd (03. siječnja 2002. g.) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Beogradu, stečajni dužnik, odnosno stečajni sudac i odbor vjerovnika istog nisu dali suglasnost za vođenje postupka, niti je stečajni upravitelj preuzeo postupak. Naime, u postupku P-1494/04 ne postoji punomoć za zastupanje Jugobanke a.d. Beograd u stečaju nakon dana 03. siječnja 2002. g., pa ni troškovi nastali vođenjem takvog postupka ne mogu teretiti stečajnog dužnika. Sve navedeno razlogom je što RH, Ministarstvo financija- Porezna uprava u odnosu na prijavljeno potraživanje u iznosu od 435.870,53 kn ne spada u krug vjerovnika ovdje stečajnog dužnika. Navedena okolnost nije mogla ostati nepoznata RH budući da je znao i morao znati da se nakon otvaranja glavnog stečaja u R Srbiji spomenuti postupak trebao prekinuti, a stečajni upravitelj biti pozvan na preuzimanje parnice. Kako je navedeno od strane hrvatskog suda propušteno učiniti to su nastali troškovi postupka koji ni po kojoj zakonskoj osnovi, ni hrvatskog ni srpskog prava ne mogu teretiti Jugobanku a.d. Beograd u stečaju.

S tim u vezi, Zakon o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji i zakon sanaciji, stečaju i likvidaciji banaka (po kojim se vodio stečajni postupak nad Jugobankom a.d. Beograd u Republici Srbiji) određuje:

„... Radnje koje preduzima stečajni upravitelj, a koje utiču na stečajnu masu, kao što su podizanje kredita ili kupovina i prodaja značajnijeg dela imovine i dr. (u daljenjem tekstu: **radnje od izuzetnog značaja**), **mogu se poduzeti uz obavještanje stečajnog vijeća i dobijanje suglasnosti odbora poverilaca** ili pojedinih poverilaca na čija potraživanja ove radnje utiču, u skladu s ovim zakonom....“

Iz citirane je odredbe razvidno da je riječ o radnjama od izuzetnog značaja **kojima se tereti stečajna masa**, pa je za poduzimanje istih potrebna suglasnost stečajnog vijeća i odbora vjerovnika. Bez svake sumnje vođenje postupka kao što je postupak koji se vodio pred Općinskim sudom u Dubrovniku pod posl. br. P-1494/04 predstavlja postupak od izuzetnog značaja, što potvrđuje i visina u njemu dosuđenih troškova tuženiku, za stečajnu masu tužitelja i vjerovnike istog.

U odnosu na preostali dio prijavljenog potraživanja do iznosa od 5.873.194.556,94 kn koji se odnosi na navodno (navodno jer RH nije niti jednim relevantnim dokazom potkrijepila svoju prijavu da bi u odnosu na bilo kojeg od bivših štediša stečajnog dužnika, kada i u kojem iznosu bilo što bilo isplaćivano) isplaćene štednje građana. Međutim, devizne depozite građana Republika Hrvatska preuzela je u javni dug. Na taj način pitanje deviznih depozita građana postalo je pitanje sukcesije dviju država zbog čega Republika Hrvatska s tog osnova (kad bi i dokazala bilo kakva plaćanja) ne može imati nikakvih potraživanja prema poslovnim bankama, konkretno ovdje prema stečajnom dužniku.

Upravo zbog navedenog, prijavu Republike Hrvatske i u tom je dijelu trebalo odbaciti budući RH nije vjerovnikom, ni stečajnim ni bilo kakvim drugim ovdje stečajnog dužnika.

Nadalje, i prijave tražbina vjerovnika četvrtog višeg isplatnog reda iz toč. A) podtočke III. (od red. br. 1. do 40.) trebalo je odbaciti budući se radi o tražbinama prijavitelja (žalitelj ih namjerno tako označava jer se ne radi o stečajnim vjerovnicima) – vlasnicima štednih uloga. Naime, za vlasnike štednih uloga, čiji devizni depoziti nisu preuzeti u javni dug Republike Hrvatske, Međudržavnim sporazumom o pitanjima sukcesije zemalja bivše SFRJ, postignutim u Beču u svibnju 2001. g., utvrđeno je da će zemlje sljednice preuzeti obvezu isplate cjelokupne neprenesene devizne štednje.

Slijedom navedenog, razvidno je da ne postoji obveza ovdje stečajnog dužnika na isplatu devizne štednje građanima, ovdje gore označenim „vjerovnicima“ četvrtog višeg isplatnog reda, a time ni legitimacija istih da prijavljuju svoje tražbine u ovom postupku. Stoga je sud i njihove prijave bio dužan odbaciti.

I prijave vjerovnika iz toč. A) podtočke III, pod red. br. 41, 43 i 44 izreke pobijanog rješenja trebalo je odbaciti jer „vjerovnici“ uz prijave nisu dostavili dokaze da bi imali ikakvo potraživanje prema stečajnom dužniku, a time ni bili njegov osobni vjerovnik što prijave čini neurednima i nepodobnim za ispitivanje.

Slijedom svega iznesenog žalitelj pobija i toč. D/ podtočku a) kao i toč. E/1 i E/2 izreke pobijanog rješenja.

Kako žalitelj smatra da je zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sud nezakonito propustio odbaciti prijavu vjerovnika RH, pa i u dijelu osporenog iznosa od 975.549,09 kuna to je nezakonita i odluka kojim je stečajna upraviteljica JUGOBANKE d.d. u stečaju, Beograd kao glavnog stečajnog postupka, Rada Divac kao osporavatelj tražbine stečajnog vjerovnika trećeg višeg isplatnog reda: RH-Ministarstvo financija – Porezna uprava, u dijelu osporenog iznosa od 975.549,09 kuna koji se osporeni iznos temelji na ovršnim ispravama upućena u roku od 8 dana od primitka pobijanog rješenja pokrenuti parnicu protiv vjerovnika osporene tražbine: RH-Ministarstva financija – Porezne uprave radi dokazivanja u parnici utemeljenosti svog osporavanja osporenog iznosa tražbine od 975.549,09 kuna.

Međutim, donošenju pobijane odluke iz toč. D/ podtočka a) izreke pobijanog rješenja počinjena je i apsolutno bitna povreda postupka kao i pogrešna primjena odredaba Stečajnog zakona jer je u parnicu upućena Rada Divac (za koju sud pogrešno navodi da se u ovom postupku pojavljuje u svojstvu stečajnog upravitelja), a ne stečajni upravitelj Jugobanke a.d. Beograd u stečaju u glavnom stečajnom postupku – Agencija za osiguranje depozita zastupana po povjerniku stečajnog upravitelja Radi Divac.

Pored navedenog pobijana toč. D/ citiranog rješenja utemeljena je na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju što je razvidno iz činjenice da je sud uputio stečajnog upravitelja u parnicu radi utvrđenja osnovanim osporavanja tražbine u iznosu od 975.549,09 kn iako je vjerovnik RH, Ministarstvo financija, Porezna uprava temeljem ovršnih isprava prijavila iznos od 957.549,09 kn, a ne iznos od 975.549,09 kn za koji je stečajna upraviteljica (ispravno trebalo biti povjerenica stečajnog upravitelja stečajnog dužnika u glavnom stečajnom postupku) upućena u parnicu.

Iz istog razloga – da je zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sud donio pobijano rješenje, a propustio odbaciti prijave vjerovnika prvog, trećeg i četvrtog višeg isplatnog reda – nezakonita je i odluka iz toč.

E/1 i E/2 izreke pobijanog rješenja kojim su upućeni u parnicu vjerovnici osporenih tražbina koje se tražbine ne temelje na ovršnim ispravama.

Točku C/ izreke citiranog rješenja žalitelj pobija iz formalnih razloga budući je u donošenju iste sud pogrešno zaključio da je tražbine vjerovnika osporila Rada Divac kao stečajni upravitelj iako je imenovana nastupala u svojstvu povjernika stečajnog upravitelja – Agencije za osiguranje depozita, stečajnog dužnika Jugobanke a.d. Beograd u stečaju. Stoga je pobijana toč. C/ izreke rješenja imala glasiti da je tražbine vjerovnika osporio stečajni upravitelj Jugobanke a.d. Beograd u stečaju (a ne d.d.), Agencija za osiguranje depozita po povjereniku istog Radi Divac.

Stoga se predlaže da Visoki trgovački sud RH usvoji ovu žalbu i preinači pobijano rješenje na način da odbaci podnesene prijave, podredno da isto ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U Zagrebu, 21.10.2015. g.

Jugobanka a.d. u stečaju,
zastupana po punomoćniku:

ODVJELNIČKO DRUŠTVO
DRAGIČEVIĆ I PARTNERI d.o.o.
ODVJETNIK
MLADEN DRAGIČEVIĆ

Trošak sastava žalbe 125.000,00 kn + 25% PDV u iznosu 31.250,00 kn, ukupno 156.250,00 kn!

Trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 10.000,00 kn ili prema određenju suda!